

Bukken d. 20. maj 2010

Lad os starte helt fra begyndelsen. Det var tilbage midt i november 2009, hvor en kammerat og jeg var ude og kigge efter et par snepper ude ved mig. Snepper var der nok af, men der opstod bare aldrig en reel chance til os. Vi sluttede af med at gå op i en gammel grusgrav, som er plantet til med diverse træer. Vi startede i hver vores side og begav os mod den anden ende, mens hunden søgte mellem os. Der går ikke mange minutter før jeg ser den første sneppe, men uden for skud. 15 meter længere fremme springer 2 stk. råvildt forbi mig. Først kommer bukken en god regelmæssig seksender efterfulgt af råen.

Det var en god buk, som godt kunne skydes engang til foråret.

Månederne gik og bukkejagten nærmede sig stille og roligt. Jeg havde ikke rigtig været ude og gøre mit forarbejde. Havde været ude en enkelt gang og kigge efter bukken, men der var ingen liv. Endelig blev det den 16. maj og jeg kunne sætte mig ud i min stige og håbe på det bedste. Vejret den første morgen var ikke særlig godt, hvilket nok gælder i hele landet. Trods vejret, sad jeg i stigen i 3 stive timer, havde da også fornøjelsen af at se både buk og rå denne morgen, men bukken kom desværre bare 10 minutter for tidligt, så han fik lov til at gå. Kl. 7.45 kravlede jeg ned og traskede godt gennemblød om til bilen, så jeg kunne komme hjem og få et velfortjent varmt bad. Kl. 9.00 var jeg en tur til bukkepral ved JK Jagt og Fiskeri i Ringkøbing. Der var 5 bukke denne morgen, og nogle rigtig pæne bukke. Dejligt at se folk kan lade bukken få den rigtige alder. Jeg havde stadig min buk i tankerne fra morgen af, og tænkte på hvilken morgen det ville have været hvis jeg var mødt op med ham, for det var en rigtig drømmebuk jeg så. Jeg blev hurtig enig med mig selv om at jeg skulle af sted samme aften, i håb at bukken ville komme frem igen.

Kl. 19.00 d. 16. maj sad jeg igen i min stige. Der skete ikke det store denne aften, så en enkelt ræv, samt en spidsbuk, som kom og præsenterede jeg rigtig fint på 25 meter fra stigen, men han fik lov at gå da jeg stadig havde den store buk i hovedet. Desværre kom han aldrig frem denne aften og jeg kunne tage hjem i håbet om at han stadig var i live.

Samtlige aftner blev brugt i stigen, men lige lidt hjalp det. Jeg skulle helt frem til den 20. maj inden der skete noget meget stort for mig. Jeg var atter en tur i stigen om aftenen og jeg havde fået sat mig godt tilrette, for det var i aften det skulle være hvis der skulle ske noget. Vejret var perfekt, og vinden, ja den kunne være bedre, men jeg håbede på det bedste. Kl. 19.40 sad jeg i stigen, og spejdede atter efter den gode buk. Jeg fik skrevet til lidt kammerat, for at høre om de var ude og kigge efter ham. Der var lidt respons fra nogle, men ikke alle havde tid denne aften. Tiden gik og jeg sad og nød det smukke aftenvejr og den skyfri blå himmel.

Langt ude ser jeg pludselig en bevægelse ved siden af en busk. Jeg var ikke mange sekunder om at få håndkikkerten frem og studere det nærmere. Det var et dyr, men hvilket kunne jeg ikke se. Den drejede sig og forsvandt bag busken. Atter kom den til syne og jeg kunne konstatere at det var en god buk. Nu kom bukkefeberen og jeg rystede over det hele. Endelig fik jeg taget mig sammen til at få listet riflen op og gjorde mig klar. Jag var klar over at hvis han kom til syne ville det blive et langt skud.

De sekunder bukken var væk var utrolig lange og hjertet pumpede på livet løs. Endelig træder han frem og står fint med bredsidet til ude på 130 meter. Jeg får et rigtig godt hold på ham, og slipper kuglen. I det samme repeterer jeg og kigger over kikkerten. Der så jeg et dyr springe af sted i fuld fart. Var det bukken? Det var jeg i tvivl om. Jeg kravlede ned at stigen og gik hen mod skudstedet,

jeg kunne ikke se noget schweiss overhovedet, så jeg tog mig til hovedet jeg tænkte at dette her skal undersøges. Fik hurtig kontakt til en schweisshund, og kl. 21.40 var hunden på sporet af dyret. Jeg ser endelig til min glæde en god klat schweiss i græsset og spørger schweissmanden om det var gode tegn? Han sagde at den ville ligge inde for 50 – 100 meter, hvilket gjorde mig mere tryk. Ganske rigtig, han lå 70 meter inde i træerne med en rigtig god bladkugle fra min kaliber 6,5x55. Hvilken buk? Man kan ikke ønske sig pænere buk. En rigtig pæn seksender 24 cm høj, 8 cm forsprosser og 6 cm bagsprosser.